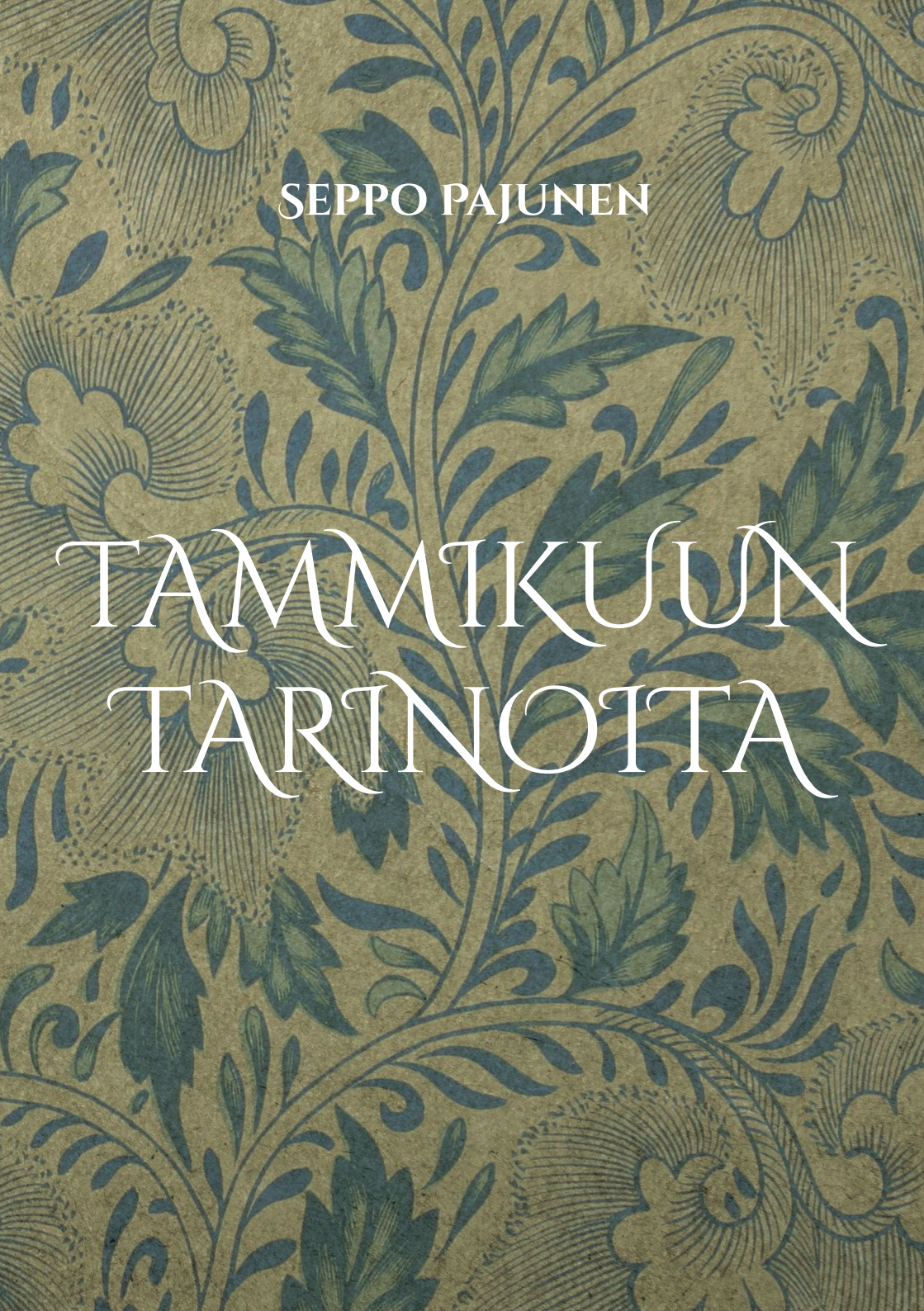

SEPPO PAJUNEN

TAMMIKUN
TARINOTTA

**TAMMIKUUN
TARINOITA**

TAMMIKUUN

TARINOITA

Lyhyitä ja pitempiä tarinoita vuosien varrelta

SEPPÖ PAJUNEN

© 2026 Seppo Pajunen

Kustantaja: BoD · Books on Demand, Mannerheimintie 12 B,
00100 Helsinki, bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273,
22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-2853-6

SISÄLLYSLUETTELO

1. TURUSSA	7
2. JULISTE	11
3. AAMUTUNNELMIA	14
4. YLÖS – ALAS	15
5. FYSIOTERAPEUTIN OHJE	16
6. VIRKEÄN VAARIN VIHJEET	17
7. PAPERIPAINO	18
8. SADETTA PITÄMÄSSÄ	19
9. KAUHA	21
10. AAMUKÄVELYLLÄ OTON KANSSA	24
11. UNTO JA MARTTI	26
12. OVIKELLO	30
13. ARJEN ÄÄNIÄ	32
14. LATU	34
15. KALLE	36
16. ANTIKVARIAATTI	38
17. AVANTOUINTI	40
18. KÄRPPÄ	42
19. TUOLIT	44
20. VUOROPUHELU	46
21. MATTS JA SVETLAN	48
22. UUDET NAAPURIT	50

23. PÄÄSIÄISNOITA	53
24. LAKKASUOLLA	56
25. RETKEILYÄ	60
26. HIEKKAA	63
27. OTTO IISAKIN	
JOULUKUUSEN HAKU	66
28. KEIJUKAINEN JA	
 HÄMÄHÄKKI	71
29. IISAKKI	77
30. KASVIEN KERUU	82
31. PITSILIINA	92
32. SEIJA	97
33. SANTERI	110
34. VILLE JA KALLE	118
35. UUNO JA SONJA	125
36. ONNENPEKKA	139
37. JAAKON KIRJASTO-	
 KOKEMUKSIA	153
38. HÄMÄLÄINEN	161
39. VANHAINKOTI	169

1. TURUSSA

Matkustin ensi kertaa Suomen Turkuun uutena ylioppilaana. Olin kuullut paikasta aikaisemmin vain historian tunneilla. Katselin bussin ikkunasta tulevan opiskelukaupunkini maisemia. Puut olivat lehdessä ja Aurajoki kiemurteli merta kohti.

Kävelin linja-autoasemalta Aninkaistenkatua pitkin Tuomiokirkolle. Tuomiokirkon kello löi puoli kaksi. Ohittaessaan Per Brahen patsaan kuulin sen sanovan: ”*Iagh war med landett och landett med mig wääl tillfreds*”. Niinhän historian tunnilla oli kerrottu Pietari Brahen sanoneen: ”minä olin maahan ja maa minuun hyvin tyytyväinen”. Myöhemmin tulisin tekemään treffit tulevan vaimoni kanssa tämän patsaan juurelle. Mutta siitä en vielä tiennyt.

Olin menossa katsomaan tulevaa opiskelija-asuntoani, joka sijaitsi Nummenmäellä omakotitalon yläkerrassa. Asunnosta olin saanut vihiä tuttavan tuttavan kautta. Vuokrasopimus tehtiin: syyskuun alusta muuttaisin tänne asumaan. Asuntona oli huone omakotitalon yläkerrassa. Varusteina oli pöytä ja sänky sekä hella, jossa keitin kahvia. Ruokailu tapahtui usein kaupungilla muutamissa ruokapaikoissa.

Joskus matkustin kotoani junalla Turkuun. Asunnolle pääsi rautatieasemalta raitiovaunulla. Kauppatorilla piti vaihtaa toiseen ratikkaan. Nummenmäellä ratikkapysäkiltä oli vielä käveltävä kilometrin matka ennenkuin olin perillä. Saavuttuani syksyllä paikalle huomasin myöhästyneeni ensimmäisiltä luennoilta. Yritin myöhemmin saada puuttuvia luentoja kopioitua. Se ei onnistunut, mutta sain kyllä selville, mistä aiheesta luennoilla oli puhuttu. Myöhemmin uusiin opiskelijoihin tutustuttuani harrastin toisinaan luentojen kopioimista. Se tapahtui kalkkeeripaperia käyttäen. Joskus joku opiskelija saattoi innostua juhlimaan pitemmän kaavan mukaan. Silloin hän sanoi, ettei hänelle tarvitse kopioida kaikkia luentoja.

Parin kuukauden jälkeen opiskelu tuntui jo tutummalta. Saatoin lähteä illalla osakuntaan lähinnä tanssimaan. Olinhan kotipuolessa käynyt lähes viikottain tansseissa. Useimmiten naapurikunnissa, koska oli toiminut rahastajana tutun liikennöitsijän tanssikyydeillä. Paikanvaihdoksen myötä entiset heilani olivat jääneet taakse. Uusia ei vielä ollut löytynyt.

Osakunnassa katselin sopivia tanssittavia. Eri mallisia olivat Turun neitokset kuin kotipitäjässä. Katselin ja kuuntelin

kiinnostuneena osakuntaan kerääntyneitä nuorukaisia.

Käänsin katseeni tanssilattialle. Silmiini osui tumma, hiukan eksoottisen näköinen kaunotar, jota tanssitin parikin kertaa illan mittaan. Jossain vaiheessa tämä neitokainen kuitenkin katosi, ja niin jäin sillä kertaa epätietoisuuteen siitä, kuka oli kyseessä. Neidin nimeä en ollut heti kysynyt, mutta joitain muita tietoja hänestä olin saanut selville. Tavatessani hänet seuraavan kerran joitakin viikkoja myöhemmin otin selville hänen nimensä ja asuinpaikkansa. Taisin pyrkiä saatillekin jo silloin. Joka tapauksessa tein hänen kanssaan jossakin vaiheessa treffit Pietari Brahen patsaalle. Ja niin tapasin tulevan vaimoni. Nyt olemme asuneet yhdessä jo kymmeniä vuosia.

Vietimme usein aikaa myös appivanhemmilla. Anoppi oli mainio ruoan laittaja, ja taito on peiytynyt myös hänen tyttärelleen. Anopilla oli tapana käydä torilla ostamassa perunia, sipulaa ja hedelmiä. Appelsiinit, omenat, banaanit ja viinirypäleet olivatkin torilla paljon halvempia kuin kotiseutuni kaupoissa. Jos niitä siihen aikaan oli kotipuolella saatavillakaan. Tietyt tuotteet anoppi osti aina samalta torimyyjältä. Lihat anoppi haki monta kertaa kauppahallista. Suosittu liharuoka oli färssi eli lihamureke. Kyytipoikana oli maitoa tai piimää, juhlapäivinä olutta tai punkkua.

Kirja sisältää tekstejä monelta kirjoituskurssilta ja kirjoittajan pöytälaatikosta.

Esimerkiksi Aamutunnelmia oli alunperin runo, joka sitten muuntui raapaleeksi.

Toinen raapale on vain v- alkuisia sanoja sisältävä Virkeän vaarin vihjeet.

Alkupään lyhyistä tarinoista osa liittyy kirjoittajan johonkin elämänvaiheeseen.

Useimmilla teksteillä ei kuitenkaan ole mitään todellisuuspohjaa, vaan ne ovat kirjoittajan mielikuvituksen tuotetta.

Muutama tarina on aikanaan löytänyt tiensä lasten joulu- tai pääsiäistervehdykseksi.

BoD

9

789528

028536